

DE KEET VAN OUD, 1992

—

RIJKSSTRAATWEG 31, SASSENHEIM

—

Bij het tweehonderd-jarig bestaan van het bedrijf Sikkens krijgt de Sikkens Foundation een cadeau. Men heeft, onder toezicht van architect Wytze Patijn, een reconstructie laten maken van de directiekeet van J.J.P. Oud uit 1923, destijds neergezet bij het nieuwbouwproject het Witte Dorp in de Rotterdamse wijk Oud Mathenesse. Het heeft jarenlang in het voltooide complex gestaan, tot het tijdens de hongerwinter in 1944 werd opgestookt.

De bouwtekeningen en kleurschema's van Oud zijn gelukkig bewaard gebleven. De replica van dit gebouwtje – in de wandeling bijna liefkozend 'het keetje van Oud' genoemd – wordt op het bedrijfsterrein in Sassenheim geplaatst.

Jan Jessurun, plv. Directeur Generaal voor Culturele Zaken van WVC, houdt op 12 mei 1992 de openingstoespraak, waarin hij de Sikkens Foundation roemt om haar culturele rol in de samenleving en tevens zijn visie geeft op cultuurondersteuning vanuit het bedrijfsleven. 'Wie de geschiedenis van de Sikkens Foundation bekijkt, ziet dat deze samenvalt met de periode waarin er een fundamentele verandering optreedt in de wijze waarop de samenleving zich verantwoordelijk voelt en haar verantwoording neemt voor de cultuur.' Jessurun schets de ontwikkeling van de betrokkenheid van een kleine culturele elite bij de kunsten, die zich van het vooroorlogs mecenaat ontwikkelde in het meer op eigenbelang gerichte sponsorschap. Toen Mees de Sikkensprijs instelde in 1959 was dat in wezen nog een daad van ouderwets mecenaat. Gaandeweg ontwikkelde de Sikkensprijs zich met zijn tijd mee, waarbij telkens opvalt hoe vrij de jury in haar keuzes is geweest. De hippies worden gememoreerd, waarmee Jessurun het verschil kan aangeven dat de Sikkensprijs betekent ten opzichte van andere cultuursponsoring. Het gaat in het laatste geval zelden om belangeloze, ideële sponsoring. Het bedrijf moet er altijd wat aan hebben, qua korte termijn effecten, naamsbekendheid, positieve produktassociaties en advertising value. Het doet er dan niet zo toe of je een volleybalteam of een muzikensemble sponsort. En daar is niets op tegen want het betekent een stimulans voor continuïteit van kwaliteit. Maar het investeren in projecten of activiteiten die hun waarde nog moeten bewijzen is meestal minder aantrekkelijk. Hier vervult een instelling als Sikkens Foundation een waardevolle en steeds schaarser wordende rol in de culturele infrastructuur.

Sikkens biedt op haar beurt aan de stad Rotterdam een tweede replica aan, op een nog nader aan te geven plek in de stad. Jessurun kondigt bij deze gelegenheid aan dat de Minister van WVC, Hedy d'Ancona, bereid is om de bestemming van de tweede keet van Oud in Rotterdam financieel te ondersteunen als publieksinformatiepunt op het gebied van architectuur en stedenbouw. Wethouder Pim Vermeulen, loco-burgemeester van Rotterdam, aanvaardt dit geschenk met opdracht uiteraard in dank; in november 1993 zal de tweede replica van de Keet van Oud bij het Witte Dorp in Rotterdam worden geopend.